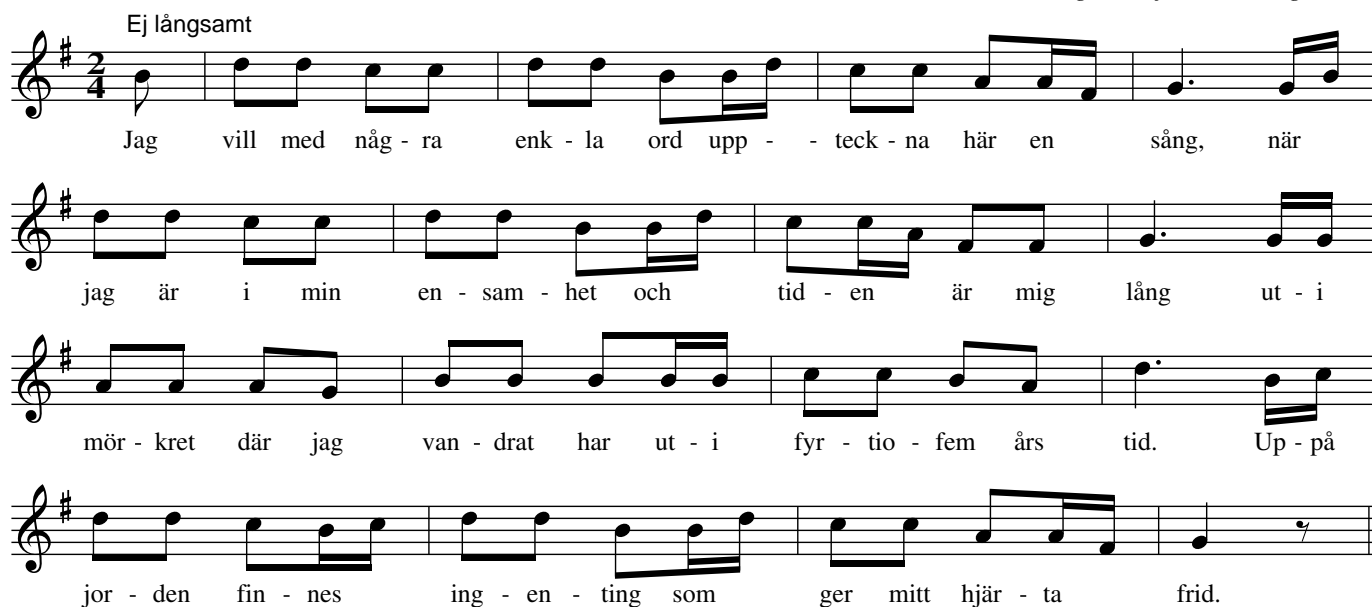

Visa,
eft. Hilda Charlotta Andersson

Långareds förs. Västergötland

Ej långsamt

Jag vill med någ - ra enk - la ord upp - - teck - na här en sång, när
jag är i min en - sam - het och tid - en är mig lång ut - i
mör - kret där jag van - drat har ut - i fyr - tio - fem års tid. Up - på
jor - den fin - nes ing - en - ting som ger mitt hjär - ta frid.

2. Om någon är beklagansvärd, så är väl det visst jag, som så min tid framlevat har, får aldrig se guds dag, därtill jag övergiven är, och ingen känner mig, och ingen, som ledsagar mig på livets rätta stig.
3. Har människor platt förgätit mig på denna vida jord, så tröstar jag mig blott därvid: han lovat i sitt ord att vara här de blindas stöd, de armas far och vän, och däruppå förlitar jag och flyr till frälsaren.
4. Nu är mitt öde ganska svårt, jag det vidkänna får, jag vändrat har på denna jord likt ett förvillat får. Men gud, som vakar över allt intill det minsta grand, jag känner, huru nådefullt han mig leder vid sin hand.
5. När jag påminner mig den tid i mina ungdomsår, då jag i sällskap med min gamla moder och min far, men hennes kärleksfulla ord jag inte aktat har, jag därför nu det ångra får så ömt, som ångras kan.
6. En maka blev ock mig beskärd, hon velat med mig gå, att ömt och troget följa mig på livets rätta stig, fast otrohet och dryckenskap bedårat henne så, att hon upplöst det ömma band, som bands emellan två.
7. Att ingå äktenskapsförbund, det är en sak av vikt, när man går in i detta stånd och uppfyller rätt sin plikt. Man kan det ej, om ej man ber sin gud om nåd därtill, men gör man det utav hjärtats grund, gud hjälp förl.
8. När man går in i det förbund, så bör man tänka på, att motgång snart kan träffa den, som vill på rosor gå. Det fordras nog att uti allt, i såväl ont som gott, förtrösta ständigt på sin gud och nöjas med sin lott.
9. Den lott, som livet mig beskärt, den ganska syndig är. Dock bör man nöjas med sin gud och korset tåligt b. fast jag en makas skydd och stöd för alltid sakna får, och uti ensamheten här framleva mina år.
10. Ett ord, om sången träffar dig, min maka här, från mig, bekänn det dyra ansvar, som du har ådragit dig! Vi inför prästen löftet gjort att trogna bli varann, du lovat har uti lust och nöd din kärlek till din man.
11. Räds du ej för en vredgad gud, som sådant känna kan, att således bryta ett förbund, tror du, att det gå an, då har du glömt, vad skrivet står, att vad man här utsår, hur än och på vad sätt det sker, man det uppskåra